

ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО РИНКУ

З 2014 року і дотепер відбувається модернізація фінансового ринку, яка націлена в першу чергу на відновлення довіри клієнтів до діяльності банків. Однак політичні та економічні обставини не дозволяють фінансовому ринку розвиватися більш динамічно, особливо у сфері банківського кредитування, яке по сьогоднішній день має досить велику кількість невирішених проблем.

Діяльність регуляторів фінансового ринку відбувається на базі наступних принципів.

- 1) принцип побудови системи регулювання за видами організацій;
- 2) принципи побудови системи регулювання в залежності від цілей;
- 3) принципи побудови системи регулювання в залежності від виду діяльності організації;
- 4) принципи побудови системи регулювання за принципом функціонування єдиного органу регулювання

(рис. 1).

Система регулювання фінансового ринку, яка побудована за видами організацій, полегшує здійснення контролю за діяльністю гравців ринку. Кожен фінансовий посередник чи сегмент ринку має один спеціалізований орган регулювання, а тому виключається дублювання контролю зі сторони різних регуляторів. Даний принцип регулювання є дуже ефективним, якщо організації, що діють на фінансовому ринку є однотипними та функціонують в одному сегменті фінансового ринку. З іншого боку, якщо на ринку знаходиться велика кількість організацій, що займаються декількома видами діяльності, їх роботу стає складно регулювання за допомогою даної системи. Основні недоліки даної системи стають особливо видимими під час поглиблення тенденцій до мультисекторальної діяльності та активізації фінансових посередників на ринку.

Таким чином з'являються паралельні системи посередників, які повинні бути регульовані одночасно декількома регуляторами, що в результаті призводить до дестабілізації фінансового ринку. Якщо система фінансового ринку будується в залежності від цілей регулювання, в такому випадку гравців ринку контролюють різні органи регулювання, кожен із яких відповідає за виконання поставлених цілей. Незалежно від виду діяльності організації чи від її організаційної структури, її перевірятимуть та контролюватимуть ті органи, які відповідають за контроль над здійсненням певних видів діяльності.

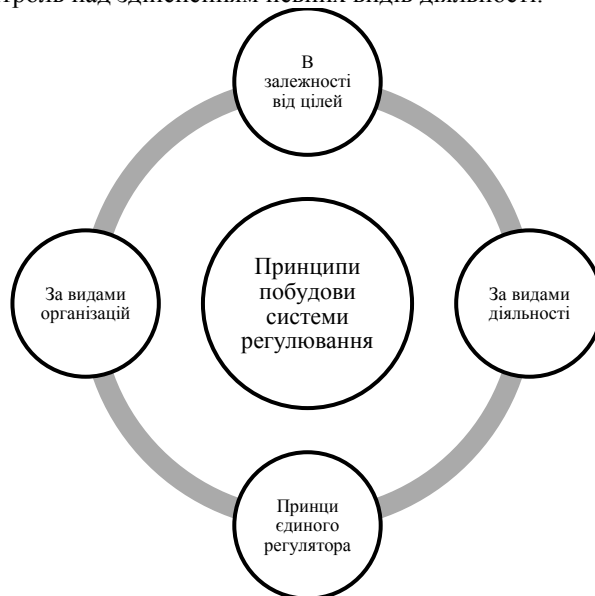

Рис. 1. Принципи побудови системи регулювання фінансового ринку

На сьогоднішній день в Україні досить складно забезпечити можливість відокремлення функціонального контролю над інституційним. Така система можлива на інтегрованих ринках, оскільки вона не потребує збільшення органів регулювання і застосовує уніфіковані методи для різних видів організації. У той же час, системи, які використовують функціональний підхід, можуть призводити до мультиплікації контролю і разом з цим до його відсутності через неефективне управління та неточне визначення сфери відповідальності (табл.1).

Структура системи регулювання фінансового ринку в залежності від цілей регулювання

Цілі регулювання	Орган регулювання	Проблеми регулювання
Пруденційне регулювання та нагляд фінансових інститутів	Орган пруденціального нагляду	Інформаційна асиметрія
Захист інвесторів (вкладників та акціонерів)	Орган з захисту інвесторів	Інформаційна асиметрія
Розвиток конкуренції та антимонопольне регулювання на фінансовому ринку	Антимонопольний орган	Монополія
Забезпечення стабільності фінансової системи, підтримка ліквідності банківської системи	Орган, відповідальний за стабільність фінансової системи	Екстерналії

Джерело: [1]

Перевагами такого методу є можливість використання однакових правил до всіх гравців фінансового ринку, у тому числі і фінансових посередників, які здійснюють однакові види фінансової діяльності за різного юридичного статусу.

Недоліками функціональної моделі є те, що за часткового співпадіння органів, що здійснюють подвійний контроль за однією і тією ж організацією, відбувається надмірний ризик розподілу компетенцій серед регуляторів. Дублювання контролюючих функцій різними регуляторами створює надмірне навантаження і на бюджет. Окрім цього, виникає інформаційна асиметрія, що ускладнює діяльність та регулювання фінансових організацій.

Що стосується принципу регулювання за видами діяльності, то воно має місце на стабільних ринках, коли фінансові організації ефективно функціонують та розвиваються. На сьогодні досить складним є відокремлення регулювання різних фінансових організацій від їх видів діяльності. В першу чергу, складність пояснюється тим, що саме організації, а не їх діяльність стають банкрутами та втрачають свою платоспроможність.

Список літератури

Гарбар Ж.В. *Інституційна структура регулювання фінансового ринку*. Економіка та держава. №12. 2012

УДК 368.5:631.55

О. Стешенко, Я. Кравченко

steshenkoed@kart.edu.ua, Yana.kravchenko.017@gmail.com

Український державний університет залізничного транспорту, м. Харків

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО СТРАХУВАННЯ НА РИНКАХ СТРАХУВАННЯ УКРАЇНИ ТА ФРАНЦІЇ

Сільське господарство в сучасному світі відіграє важливу роль у забезпеченні продовольчої безпеки та економічного розвитку країн. Однак ця галузь піддається різним ризикам, таким як погодні умови, шкідники, інфекційні захворювання та економічні коливання. Саме тому сільськогосподарське страхування стає ключовим інструментом для забезпечення стабільності та захисту сільського господарства.

Актуальність порівняльного аналізу сільськогосподарського страхування на ринках страхування України і Франції очевидна, оскільки вона висвітлює суттєві різниці у підходах, які можуть бути важливими для підвищення ефективності та стійкості цих галузей в обох країнах. Проблема полягає в ідентифікації та аналізі цих різниць, а також у розгляді можливостей для вдосконалення сільськогосподарського страхування в Україні та Франції з метою забезпечення стійкого розвитку галузі у майбутньому.

Україна, як країна зі значним сільськогосподарським потенціалом, стикається з важливим завданням забезпечення стійкості та розвитку сільського господарства в умовах незважаючої на погодні катастрофи та економічні нестабільності. З іншого боку, Франція, як одна з провідних аграрних держав Європи, має багатий досвід у сільськогосподарському страхуванні та моделі, які забезпечують високий рівень захисту для сільськогосподарських виробників.

Аналіз сільськогосподарського страхування в Україні та Франції включає в себе вивчення законодавчої бази, структури ринків страхування, типів страхування, а також ефективності цих систем. Результати такого порівняльного аналізу можуть допомогти ідентифікувати найкращі практики та можливості для вдосконалення сільськогосподарського страхування в обох країнах.

Сільськогосподарське страхування в Україні та Франції відрізняється за декількома ключовими аспектами. Серед них:

1) законодавча база. Україна в останні роки активно розвиває законодавство щодо сільськогосподарського страхування, спрямоване на покращення регулювання цього виду страхування. Держава зробила не одну спробу щодо впровадження механізму забезпечення захисту та сільгосптоваровиробників від ризиків загибелі сільськогосподарської продукції. У 2012 році було прийнято Закон України «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою»,